

Transkribering Sahlgrenskapodden #50

Rågården i nordöstra Göteborg är en del av Sahlgrenska Universitetssjukhuset. Här bedrivs rättspsykiatrisk vård med både akut och rehabiliterande verksamhet. I det här avsnittet av podden får vi följa med till akutenheterna och höra mer om hur det är att jobba här, både under dag- och nattetid.

Medverkande idag är Hanna Solin, sjuksköterska och Marie Karlsson, nattskötare, och henne kommer vi höra först i det här avsnittet.

Intervjuar gör Karin Eurenus.

MK: Vi tar emot de patienter som är dömda och lider av allvarlig psykisk sjukdom och har genomgått en rättspsykiatrisk undersökning. Man kan ha varit sjuk i många år och tillhört den vanliga psykiatrin innan man begått ett brott och hamnat här.

HS: Vi tar ju också emot Kriminalvårdens patienter från tex arresten, häkte eller anstalt. Det kan vara att de blir psykiskt försämrade och behöver dygnsvård. Då har de platser de kan placera sina patienter på hos oss.

KE: Hur börjar ett arbetspass för er?

HS: Det första som händer är att man får rapport av sjuksköterska som lämnar över till sjuksköterska och skötare. Det första jag gör efter det är att förbereda de mediciner som ska delas ut klockan åtta. Man går igenom också vad som händer för dagen, om det är nån patient som ska på behandling, skrivas ut eller kommer till avdelningen. Man tar blodprover på morgonen oftast om det finns ordinerat, och klockan nio varje dag är det rond med vår överläkare.

MK: Min största roll på natten är att patienterna ska sova, så det blir en lugn och säker miljö för patienterna. Det är samtal, kontakt med boende, kontakt på telefon med patienter som ringer, kontakt med sköterskan som kopplar, ta emot patienter som kommer akut på natten via psykmottagningen på Östra. Gå runt nattetid till patienterna och se att de sover. Gör de inte det så stannar man en stund och pratar.

KE: Vad vill de prata om?

MK: Allt. Om tiden som kommer vara här, att de vill prata med en kurator, sin ekonomi, prata med läkaren.

KE: Hur är det att få hjälpa människor i den situationen?

MK: Det är viktigt att man ser att det finns ett läge när patienten är orolig och ett där patienten är lugnare och kan sova. Har patienten sovit under natten så vet jag ju att jag gjort ett bra arbete.

KE: Rågården tar emot patienter från hela Västra Götalandsregionen. Säkerhetsklassen är lika hög som i ett fängelse, men samtidigt ska miljön också vara läkande. När podden spelas in är det fullbelagt på akutenheterna så vi kan inte besöka något av rummen just idag. Men nu är vi på väg till en stor gård som ligger mitt i byggnaden.

HS: Nu befinner vi oss på inre park, som vi kallar det. Det är vår stora rastgård.

MK: Stor som en fotbollsplan.

HS: Det är väldigt grönt och fint främst på sommaren. Det finns möjlighet till aktiviteter: boule bland annat, man kan spela basket, trädgårdsarbete.

KE: Hur går det till rent praktiskt att gå ut hit?

MK: Hit får man gå med personal, antingen själv med en personal eller flera patienter med två personal beroende på vad läkaren har bedömt.

HS: Man gör en riskbedömning på patienten. De ska vara stabila för att kunna vistas här men det är som sagt alltid personal med.

KE: Ni möter ju patienter i ert jobb som har begått grova brott. Hur är det för er?

MK: Jag tänker inte på det så ofta. Jag har jobbat med det här så länge så säkerheten finns i ryggraden. Jag bemöter dem som vem som helst.

HS: Jag tänker att det kan vara bra att känna till vilket brott patienten har begått men man ser och jobbar med människan. Vi är här för att behandla patientens psykiska mående. Det är ju oavsett vilket brott de har begått.

KE: Vad möter man när kommer hit som patient?

HS: Det är ju en sjukhusmiljö, och många kanske tror att det är mer som ett häkte eller en anstalt. Det är viktigt att få patienten att känna sig sedd och att behov uppmärksammas. Det man gör när patienten kommer in, först tar man hand om tillhörigheter. Patienten får byta om, blåsa i alkometer, lämna drogtest. Om patienten inte har gemensahetsrestriktioner, så visar man runt patienten på avdelningen. Förklarar förhållningsregler, har även ankomstsamtal och när läkaren inte är på plats gör vi en suicidriskbedömning också.

KE: Vad är det som skiljer sig fysiskt från en vanlig akutenhet?

HS: Det är ganska strippade rum, täcke och kudde finns men inga lakan eller gardiner. Personliga tillhörigheter är inte tillåtet, man har sjukhuskläder på sig här. Det är plastbestick, plasttallrikar, muggar och en annan ankomstprocess. Det finns inget väntrum.

KE: Hur är känslan när man ser förbättring?

MK: Då blir man ju glad. Den behöver ju inte komma just på våra enheter, utan den kan ju ske när patienten har gått igenom rehab men man kanske möter patienten på utsidan och ser en enorm förbättring. Det är klart man blir glad. Jag har jobbat i över 40 år, det är klart att man har minnen och vet med mig hur en patient var från början och när jag ser något år efteråt att det är mycket mycket bättre. Tanken är ju både att patienten ska bli bättre och kunna återgå till samhället.

HS: De patienter vi tar emot ser vi ju i det värsta skicket. Och ser man förbättring vet man att man gjort något rätt.

KE: Tack för att ni kom till Sahlgrenskapodden!

Du har hört Sahlgrenskapodden, som idag besökte Rågården. Podden görs av kommunikationsavdelningen på Sahlgrenska Universitetssjukhuset, Har du synpunkter, tips eller idéer, hör av dig till redaktionen.su@vgregion.se. Tack för att du lyssnat!